

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Dariny Ličkovej a JUDr. Kataríny Pramukovej v právnej veci žalobcu: **Ing. A.H.**, J.K., zastúpeného advokátom JUDr. J.G., K.K. proti žalovanému: **JUDr. M.B.**, D., správkyňa konkurznej podstaty úpadcu **A., a. s.**, K.H., IČO: X., zastúpenému A.P., s. r. o., K.K., **o určenie pravosti a poradia pohľadávky v sume 53 519,36 eur**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 9. decembra 2011, č. k. 15 Cb 651/2001-80, takto

r o z h o d o l:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 9. decembra 2011, č. k. 15 Cb 651/2001-80, sa **p o t v r d z u j e**.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému trovy odvolacieho konania v sume 77,29 eur na účet právneho zástupcu.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom zamietol žalobu a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému na účet zástupcu 231,88 eur náhrady trov konania.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že na majetok dlžníka A., a. s., K.H. bol uznesením Krajského súdu v Košiciach z 26. marca 2001, č. k. 56/01-17 vyhlásený konkurz a za správkyňu konkurznej podstaty bola ustanovená JUDr. M.B.. Žalobca si prihlásil do konkurzného konania prihláškou z 21. mája 2001 pohľadávku v celkovej sume 53 276,32 eur /1 605 002,54 Sk/, spolu s úrokom z omeškania 78,73 eur /2 321,76 Sk/ a preddavkom na odmenu a náhradou hotových výdavkov exekútora 165,97 eur /5 000 Sk/. Ako právny dôvod v prihláške bolo uvedené nevrátenie pôžičky, poskytnutej na základe zmluvy o pôžičke č. 1/99, uzavretej 22. januára 1999. Ďalej uviedol, že na prihlásenú pohľadávku bolo vedené exekučné konanie, čoho dôkazom je upovedomenie o začatí exekúcie, vydané Ing. K.M., súdnym exekútorom pod č. k. Ex 918/99-24Sa/Az na základe exekučného titulu, a to notárskej zápisnice, napísanej 1. februára 1999 na Notárskom úrade JUDr. A.O., notárky so sídlom v Košiciach, pod č. N 18/99, Nz 18/99. Zo zápisnice z prieskumného pojednávania z 11. júna 2001 vyplýva, že správkyňou konkurznej podstaty bola uvedená pohľadávka popretá s odôvodnením, že úpadca neeviduje žiadny dlh voči veriteľovi.

Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žalobca si prihlásil vykonateľnú pohľadávku, ako to vyplýva z pripojených listín, a to notárskej zápisnice z 1. februára 1999, č. N 18/99, Nz 18/99, poverenia na vykonanie exekúcie, vydaného Okresným súdom Košice II 15. októbra 1999 a upovedomenia o začatí exekúcie, č. k. Ex 918/99-24 Sa/Az. Podľa ustanovenia § 23 ods. 3 zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v platnom znení, aktívne legitimovaným na podanie žaloby v prípade vykonateľných pohľadávok je správca konkurznej podstaty, nie veriteľ. Aj napriek tomu, že veriteľ bol konkurzným súdom nesprávne poučený, súd žalobu musel zamietnuť, pretože v tomto konaní súd nemôže suplovať procesné postupy konkurzného súdu. K veci na záver uviedol, že právnym dôsledkom nepodania žaloby zo strany správcu konkurznej podstaty je pohľadávka považovaná za nespornú a zistenú.

O náhrade trov konania rozhodol poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p. a na úspešnosť v spore a náhradu priznal úspešnému žalovanému za tri úkony právnej pomoci v sume celkom 231,88 eur.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania.

Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, lebo nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe takto zisteného skutkového stavu vo veci nesprávne rozhodol, súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. c/, d/, f/).

Uviedol, že na prieskumnom pojednávaní správkyňa prihlásenú pohľadávku žalobcu v celom rozsahu poprela a konkurzný súd poučil veriteľa, t. j. žalobcu. Z uvedenej skutočnosti žalobca usúdil, že konkurzný súd nepovažoval prihlásenú pohľadávku za vykonateľnú, lebo v opačnom prípade o postupe podľa § 23 zákona o konkurze a vyrovnaní by musel poučiť správkyňu. Nemalé pochybnosti do jeho postavenia vniesla aj skutočnosť, že od konania prieskumného pojednávania, teda za dobu viac ako 10 rokov, mu nie je s určitosťou známe, či správkyňa podala proti nemu žalobu z dôvodu popretia vykonateľnej pohľadávky. Z vyjadrenia jej právneho zástupcu z 30. novembra 2011 vyplýva, že tak zrejme doposiaľ neurobila s odôvodnením, že súdom jej nebola určená žiadna povinnosť alebo procesná lehota na uplatnenie si práva. Postavenie žalobcu ako účastníka konania je teda neisté a dôsledky vyplývajúce z napadnutého rozsudku sú pre žalobcu nepredvídateľné. Právoplatnosťou napadnutého rozhodnutia stratí žalobca postavenie konkurzného veriteľa so všetkými právami, ktoré mu zákon o konkurze a vyrovnaní priznáva a bude z uplatňovania týchto práv v ďalšom priebehu konkurzného konania definitívne vylúčený. Žalobca nemá k dispozícii žiadny právny nástroj na ovplyvňovanie skutočnosti, aby žalovaná podala žalobu. Ďalej namietal voči rozhodnutiu o trovách konania. Podľa odvolateľa súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania nevezal do úvahy, že v priebehu konania vyšli najavo skutočnosti, ktoré nepochybne odôvodňovali postup podľa ustanovenia § 150 O. s. p. Ide najmä o okolnosť, že ak sa nakoniec preukáže, že predmetná pohľadávka je skutočne pohľadávkou vykonateľnou, žalobca podal žalobu v tomto konaní na základe nesprávneho poučenia konkurzného súdu. Poukázal aj na skutočnosť, že vo veci bolo rozhodnuté až po viac ako 10-ich rokoch, hoci dôvody boli známe bezprostredne po podaní žaloby. Tvrdí, že v prejednávanej veci sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu ustanovenia § 150 O. s. p. a súd prvého stupňa nemal z týchto dôvodov náhradu trov žalovanej priznať. Súd si mal všimnúť okolnosti, ktoré viedli žalobcu k uplatneniu práva na súde a jeho postoj v konaní.

Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že súd prvého stupňa úplne zistil skutkový stav a vec správne posúdil, keď žalobu v súlade s ust. § 23 zákona o konkurze a vyrovnaní zamietol,

keďže nie je splnená vecná legitímácia účastníkov konania. Podľa žalovanej súd nevychádzal z úplne správnej informácie, lebo po precíznom preštudovaní zápisnice z prieskumného pojednávania z 11. júna 2001 je zjavné, že konkurzný súd opomenul svoju povinnosť dať žalovanej poučenie a procesnú lehotu na podanie žaloby. Z tohto dôvodu nesúhlasí s názorom súdu, že uplatnená vykonateľná pohľadávka sa považuje za nespornú a zistenú. Uviedla, že 1. decembra 2011 doručila Krajskému súdu v Košiciach výzvu na určenie lehoty na podanie žaloby o popretie vykonateľnej pohľadávky. Konkurzný súd jej však listom zo 7. decembra 2011 oznámil, že lehotu na podanie zapieracej žaloby jej nemôže určiť a že v prípade zamietnutia žaloby sa pohľadávka bude považovať za zistenú. Žalovaná trvá na tom, že žiadne poučenie o možnosti podať zapieraciu žalobu, ani žiadna procesná lehota na podanie predmetnej žaloby jej nebola daná, a preto túto vykonateľnú pohľadávku nepovažuje za zistenú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O. s. p. a po preskúmaní rozhodnutia v napadnutej časti dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Predmetom odvolania je určenie pravosti a triedy pohľadávky prihlásenej v konkurznom konaní, vedenom na majetok úpadcu A., a. s., Košice v sume 53 519,36 eur /1 612 324,30 Sk/. Ako právny dôvod žalobca v prihláške uviedol dlh z pôžičky spolu s úrokmi z omeškania a preddavok na odmenu a náhradu hotových výdavkov exekútora. K prihláške pripojil upovedomenie o začatí exekúcie zo 7. decembra 1999, Notárskou zápisnicou z 1. februára 1999, N 18/99, Nz 18/99, spísané vyhlásenie o uzavretí pôžičky č. 1/99 v sume 5 mil. Sk medzi A., a. s., Košice ako dlžníkom a osobou povinnou a Ing. A.H. ako veriteľom a osobou oprávnenou a dodatok k notárskej zápisnici z 26. októbra 1999, Nz 215/99, ktorým vyhlásili, že je nesporné, že medzi A., a. s., Košice ako dlžníkom a Ing. A.H. ako veriteľom bola 22. januára 1999 uzavretá zmluva o pôžičke č. 1/99, predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky v sume 5 000 000 Sk, ktorá bola vyplatená veriteľom dlžníkovi. Uvedená skutočnosť vyplýva z účtovných dokladov spoločnosti A., a. s., Košice.

Z vykonaného dokazovania súdu prvého stupňa vyplýva, že uznesením Krajského súdu v Košiciach z 26. marca 2001, č. k. 6K 56/01-17 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka A., a. s., Košice, IČO: X. a za správkyňu konkurznej podstaty bola ustanovená JUDr. M.B., D.. Zo zápisnice z prieskumného pojednávania, ktoré sa konalo 11. júna 2001, vyplýva, že veriteľovi č. 39 Ing. A.H. správkyňa konkurznej podstaty poprela celý uplatnený nárok z dôvodu uvedeného v zozname. Prítomný veriteľ bol poučený podľa § 23 ZKV.

Je potrebné prisvedčiť súdu prvého stupňa, že z listín pripojených k prihláške predmetnej pohľadávky, a to z notárskej zápisnice z 1. februára 1999, N 18/99, Nz 18/99 v znení dodatku z 26. októbra 1999, Nz 215/99 je zrejmé, že predmetná prihlásená pohľadávka je vykonateľná a na prieskumnom pojednávaní, ktoré sa konalo 11. júna 2001 ju poprela správkyňa konkurznej podstaty. V prípade popretia vykonateľnej pohľadávky správkyňou, ako v danom prípade, sa postupuje podľa ust. § 23 ods. 3 zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v znení noviel /ďalej len ZKV/, podľa ktorého žalobu na súd alebo návrh na správny orgán, ak vec nepatrí do rozhodovacej právomoci súdu, podáva správca. Právnym dôsledkom nepodania žaloby pri vykonateľných pohľadávkach je, že pohľadávky sa v budúcnosti budú pokladať za nesporné /§ 23 ods. 5 písm. b/ ZKV/. Nič na tom nemení ani to, že správca nebol vyzvaný v určenej lehote podať žalobu na súde, ktorý vyhlásil konkurz. Podľa ustanovenia § 8 ods. 1, ods. 2 ZKV predpokladom pre zápis správcu do zoznamu správcov je jeho primeraná odborná spôsobilosť a pri výkone svojej funkcie musí postupovať s odbornou starostlivosťou aj vo vzťahu k súdu a veriteľom. Mal by preto vedieť, aké povinnosti pre neho plynú aj z ustanovenia § 23 ZKV a aké následky nastanú v prípade ich nesplnenia. Preto námietka žalovanej po uplynutí viac ako desiatich rokov od konania prieskumného pojednávania, že súd jej neurčil lehotu na podanie žaloby, sa javí účelová a odvolací súd ju v tomto spore vyhodnotil ako irelevantnú.

Pokiaľ ide o námietku odvolateľa, týkajúcu sa časti rozhodnutia, ktorou bolo rozhodnuté o náhrade trov konania, odvolací súd odvolaniu v tejto časti nevyhovel, lebo žalobcovi bola známa skutočnosť, že si uplatnil vykonateľnú pohľadávku. Vyplýva to nielen z prihlášky a zo žaloby, ale aj zo skutočnosti, že pred vyhlásením konkurzu na majetok A., a. s. chcel si uspokojiť ako oprávnený túto pohľadávku exekúciou na majetok povinného A., a. s. Preto v danom prípade nejde o dôvody osobitného zreteľa podľa ust. § 150 O. s. p. a súd prvého stupňa rozhodol správne, keď o trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorá má právo na náhradu trov odvolacieho konania /§ 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p./ za jeden úkon právnej

pomoci, a to vyjadrenie k odvolaniu vo výške 57 eur a paušálna náhrada hotových výdavkov 7,41 eur, DPH 12,88 eur, spolu 77,29 eur /§ 11 ods. 1, § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z./.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 22. marca 2012

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová